

ÖVERKLAGANDE

1(4)

Datum
2019-10-30

HÖGSTA DOMSTOLEN
Ink. 2019 -11- 04
85734 19
Dnr 1/20.....
Aktbil. nr 1

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 1

INKOM: 2019-11-04
MÅLNR: Ö 5734-19
AKTBIL: 1

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

KLAGANDE

Staten genom Skatteverket, Rättsavdelningen, 171 94 SOLNA

Företrädare: verksjuristen [REDACTED] samma adress

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE

Ink. 2019 -10- 31

Db. nr ÖÄ 2963, 19
Aktbil. nr Rot 23

MOTPARTER

1. Miclin George, [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

SAKEN

Utmätning; nu fråga om ersättning för rättegångskostnader

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Hovrättens för Västra Sverige beslut den 10 oktober 2019 i mål nr ÖÄ 2963-19

YRKANDE

Skatteverket yrkar i första hand att Högsta domstolen – med ändring av hovrättens beslut – befriar Skatteverket från att ersätta Miclin George för hennes rättegångskostnader vid tingsrätten.

Skatteverket yrkar i andra hand att Högsta domstolen – med ändring av hovrättens beslut – förpliktar [REDACTED] och [REDACTED] att solidariskt med Skatteverket ersätta Miclin George för hennes rättegångskostnader vid tingsrätten med 27 984 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 26 april 2019 till dess betalning sker.

Skatteverket yrkar i tredje hand att Högsta domstolen – med ändring av hovrättens beslut – förpliktar och att solidariskt med Skatteverket ersätta Miclin George för hennes rättegångskostnader vid tingsrätten med 37 313 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 26 april 2019 till dess betalning sker.

OMSTÄNDIGHETER M.M.

Med hänsyn till hög arbetsbelastning hemställer Skatteverket om anstånd till fredagen den 15 november 2019 med att inkomma med grunder och omständigheter till stöd för yrkandena.

FRÅGAN OM PRÖVNINGSTILLSTÅND

I målet uppkommer frågor om ansvar för rättegångskostnader i överklagade utsökningsmål där såväl enskilda som staten är den klagandes motparter. Denna vanliga situation var inte föremål för prövning i NJA 2015 s 374.

Huruvida en enskild part som förlorat ett överklagat utsökningsmål kan förpliktas att betala motpartens rättegångskostnader ska bedömas enligt 32 § lagen (1996:242) om domstols-ärenden. I paragrafen hänvisas uttryckligen till bestämmelserna om rättegångskostnader i 18 kap. rättegångsbalken. Huruvida staten i motsvarande situation ska betala motpartens rättegångskostnader ska däremot inte prövas enligt ärendelagen. Däremot har Högsta domstolens majoritet i NJA 2015 s 374 ansett att det av bestämmelsen i 2 kap. 11 § regeringsformen måste anses följa att en enskild under vissa förutsättningar har rätt att få sådan ersättning av staten. Enligt Skatteverkets uppfattning torde en viss samordning behöva ske av de tillämpliga regelverken vid domstolens prövning.

Frågan är därför om domstolarna i dessa situationer med ledning av bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken ska bedöma de vanliga frågorna om t.ex. ersättningens omfattning (8 §), solidarisk ansvarighet (9 §), fördelning av betalningsskyldighet (11 §) samt skyldighet att inom viss tid framställa yrkande om ersättning (14 §). Eller saknas det möjlighet för

domstolen att t.ex. förplikta flera ersättningskyldiga som uppträder vid sidan av varandra i egenskap av medparter att solidariskt betala uppkomna rättegångskostnader enbart på den grunden att en av de förlorande parterna är staten?

I målet uppkommer dessutom en fråga om huruvida passivitet under domstolsprocessen bör ha någon inverkan vad gäller en enskilds ansvar för uppkomna rättegångskostnader. Skatteverket har omedelbart medgivit överklagandet så snart fullständiga handlingar erhållits från tingsrätten medan de enskilda motparterna inte har hörts av till domstolen. Det finns uppfattningar att en sådan passivitet bör leda till att något kostnadsansvar inte döms ut avseende en enskild motpart.¹ Huruvida författarna står fast vid denna uppfattning även efter NJA 2015 s 374 är obekant för Skatteverket. När nu rättsläget har ändrats på så sätt att även staten kan förpliktas att ersätta vinnande part för dennes rättegångskostnader så finns det behov av ett klagörande från Högsta domstolen även beträffande denna fråga.

I detta mål har Miclin George uttryckligen valt att yrka ersättning för rättegångskostnader av endast tre av fyra motparter som förlorat utskökningsmålet. En fråga som veterligen inte har besvarats i praxis är om parter i överklagade utskökningsmål endast kan åläggas att betala ”sin del” av rättegångskostnaderna vid ett sådant begränsat yrkande?² Måste vinnande part agera så att inte det solidariska ansvaret mellan förlorande motparter utsläcks för att denne ska kunna utfå hela det yrkade beloppet? Om man kan välja att endast yrka ersättning av en betalningsduglig motpart och bortse från de övriga motparterna så lider denne rättsförlust i det att hen inte kan regressvis kräva övriga förlorande parter på deras andel av de uppkomna kostnaderna.

Mot bakgrund av att det är vanligt förekommande att staten är en av flera motparter vid överklagade utskökningsmål och att det i detta mål finns ett antal principiellt intressanta

¹ Fitger m.fl./Lagen om domstolsärenden, kommentaren till 32 §

² Jfr Göta HovR beslut den 15 jan 2019 i mål nr Ö 3244-18 där domstolen vid balan om bättre rätt till utmätt egendom ansåg att när ett kostnadsansvar bara riktades mot Skatteverket så kunde verket enbart åläggas att betala den andel av rättegångskostnaderna som verket slutligt hade fått stå om den vinnande parten hade framställt sitt anspråk mot samtliga motparter.

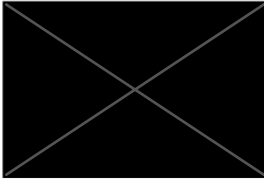
ÖVERKLAGANDE

Datum
2019-10-30

4(4)

frågeställningar så anser Skatteverket att det är av stor vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen.

▪